

Futballtörténelem Pátyon!!!**A körzeti bajnokság aranyérmese
a Lindab FC Páty**

A fenti címekkel jelent meg a Pátyi Kurír legutóbbi száma. Mivel – a Lindab cég biatorbágyi – néhány részletet mi is közreadunk Gigor Attila írásából.

„Két éven belül másodszor harcolta ki a feljutást Csáky legénysége!

A helyi csapat (Lindab FC Páty) és a község életének futballtörténelmi eseményét láthatták azok, akik kilátogattak a pályára a Lindab FC Páty–Diósd összecsapásra, melyen a Lindab legénysége elsöprő győzelmet aratva – a további mérkőzések eredményétől függetlenül – kivívta a bajnoki címet. A Csáky Dezső által vezetett »team« a hátralévő három fordulóban a bajnoki cím ellenére hozta meccseit, így elmondhatjuk, hogy veretlenül lett első a Lindab FC Páty. Bajnoki címet szerezni mindig nagy eredmény és öröm, legyen az bármely osztályban vagy sportágban. A pátyi futball »újkori történelmének« legnagyobb sikere ez, amelynek fényét emeli, hogy a tavalyi szezonban második helyen zárt a Lindab FC, és osztályozó mérkőzésen kiharcolta a feljutást a megyei II. osztályba (igaz mégsem ott indult aztán, mivel rendkívül zűrzavaros körülmények között valaki [valakik] elérték, hogy a Lindab FC ne juthasson fel a győzelem ellenére magasabb osztályba). Így két éven belül kétszer alkotott maradandót a Lindab Páty csapat, bizonyítva ezzel mindenkinek, hogy már túlnőtt a körzeti bajnokság színvonalán tudásban.

Az újság szerkesztősége gratulál a nagyszerű sikert elért Lindab Páty csapatának, illetve köszönetet mond azoknak, akik a csapat sikerének érdekében tevékenykedtek, és ezzel hozzájárultak az eredményes szerepléshez, amelyből bajnoki cím születhetett, így öregbítve a község hírnevét.”

Éjjeli foci

„Este 6 órakor néhány ember jelenik meg a focipályán. Szokatlan napon, szokatlan időpontban ífimeccs. Az ellenfél Biatorbágy. A végeredmény nem kétséges, „simán” nyerünk. Ez még nem is annyira szokatlan, mint az ezután következő Etyek Öregfiúk–Honvéd Öregfiúk mérkőzés, ami az elmúlt évek legrangosabb mérkőzése volt Etyeken. Ezen a színvonalas mérkőzésen az etyeki „öregék” csak egy góllal maradtak alul.

Hiába írunk 2000-et, Magyarországon mégsem megszokott, hogy egy megyei I. osztályú mérkőzést este fél kilenckor kezdjenek. Mégis ez történt. Az est „fénypontja” következett: a mindig rangadónak számító Etyek–Felcsút barátságos mérkőzése. Az első félidő legnagyobb érdekessége az volt, hogy a hazaiak sztárkapusa (1999-ben az év játékos) az ötödik perc után kikiabált a vezetőségnek: »Kapcsoljátok már fel azt a villanyt, semmit nem látok!!!...«

...és elérkeztünk ahhoz az eseményhez, ami miatt összegyűlt 600 ember az etyeki futballpályán. Lássuk milyen is hazai mérkőzést villanyfényen nézni! – így szól az Etyeki Polgár ez évi 6. számának tudósítása.

Ezt a mérkőzést most nemcsak azért nézték oly sokan, mert Orbán Viktor miniszterelnök is pályára lépett, hanem kíváncsiak voltak egy olyan eseményre, ami egyedülállóan mondható az egész megyében: kivilágított, villanyfényes focipálya!

A pályázat elnyeréséről már 1999 októberében tudomást szerettek. „Nyolcvan pályázó közül az egyik legbiztosabb esélyesként kerültünk ki győztesen. Az ISM-nél elnyert 3 378 375 forint »csak« az oszlopokra és lámpatestekre volt elegendő. Az önkormányzat 345 000 forinttal járult hozzá az építkezéshez, amelyből fedezni tudtuk a vasbetont és villanszerelési anyagokat, valamint a hálózat bővítését. A kivitelezés 100%-ig társadalmi munkában történt, amit a falu sportszerető lakosai végeztek el. Munkájuk értéke megközelíti a félmillió forintot.”

A 69. születésnap – a kórházban

Avar Istvánt márciusban rohammentő szállította kórházba. A Kossuth-díjas művész háromszor kapott szívrohamot, majd a szív-műtét után gyomorvérzést is. Két és fél hónapos lábadozás után felépült. Most már ismét szívesen üldögél biatorbágyi kertjük teraszán, mert mint mondja „itt csönd és nyugalom van. A kert munkája örömmel tölti el”. A Story magazin egyik júliusi száma így számol be erről:

„Avar István és felesége Gyapay Yvette távol a főváros zajától, biatorbágyi telkükön töltik a nyarat. A jó levegő és a csöndes környék kitűnő pihenést biztosít a színész számára. »Szeretünk itt lenni. A kert munkájában találok meg az örömet. Ezeket a fákat és a virágokat én ültettem. A konyhakertemre pedig külön büszke vagyok, az itt termő hagyma valami fenséges« – mondja a színész.

A házaspár 1970-ben vásárolta a telket, mely akkor még kukoricás volt. Idővel egy faházat építettek rá, később pedig a kertet is beültették. »A feleségemmel sokat ülünk kint a szabadban. Gyönyörködünk a tájban és a madarakban. Fából készítettem madáretetőt és csináltam egy itatót is. Járnak hozzánk cinkék, rigók, vadgerlek és stíglícek is.« István szabadidejében a szűziban fűr-farag, ottjártunkkor egy újabb madáretető készült. Fontosnak tartja, hogy a betegsége után se hagyja el magát. Aktív életet él, és szeptembertől újra színpadon kíván állni. »Még a legsúlyosabb állapotában sem gondoltam arra, hogy a férjemet nem látom többet. Éreztem, hogy védőangyal mellettünk áll. Tudtam, hogy a negyvenedik házassági évfordulónkat már újra itthon, együtt töltjük. Szerencsére így is lett.« – áll a Story hasábjain.

**Adam Sager imakönyve
Altshausenben**

„A Bicskei Városi Önkormányzat az utóbbi időben nagy gondot fordít a testvérvárosi kapcsolatok ápolására és fejlesztésére. 1999. augusztus 26-án a bicskei képviselő-testület a testvérvárosi kapcsolatok ápolására és segítésére »Testvérvárosi Társaságot« hozott létre. Tekintettel a három fő irányra: Németország, Lengyelország és Erdély, a testvérvárosi bizottságon belül három csoport alakult.” – írja a regionális váló Bicskei Lap 6. száma.

Május elején a bicskei önkormányzat csaknem ötven tagú küldöttsége látogatást tett a németországi, Baden Württembergi tartományban található ötezer lakosú Altshausenbe. Az ötnapos útra zsúfolt program készült. Az oktatási és kulturális bizottság elnöke nyitotta meg azt a kiállítást, amelyen bemutatkoztak a bicskei művészek.

„A tárlaton bemutatkozott a bicskei Szak Kiadó Kft., a Városi Könyvtár és a Bicskei Lap szerkesztősége is. Nagy sikert aratott a Biatorbágyon megtalált, és hasonló kiadásban megjelentetett Adam Sager iskolamester német és magyar nyelvű imakönyve, amelyet az altshauseniek szép számban meg is vásároltak.”

(Fotó: Ivanics Imre)

